

Θέκλα Πετρίδου γράφει: Τα παιδιά δε σου ανήκουν, αλλά ούτε κι εσύ τους ανήκεις

Ήθελες να γίνεις γονιός; Σκάσε και κολύμπα τώρα! Ένα βιβλίο γραμμένο με αυτοσαρκασμό και αγάπη

Η Κύπρια ψυχολόγος Θέκλα Πετρίδου, ξεδιπλώνει την πληθωρική της προσωπικότητα, στο βιβλίο «Χαρούμενη μαμά = Χαρούμενα παιδιά». Γιατί κάποιες αλήθειες, εκτός του ό,τι πρέπει να λέγονται, είναι και απελευθερωτικές.

Ποιά είναι καλύτερη να περιγράψει το βιβλίο της, από την ίδια τη συγγραφέα;

Στην [ιστοσελίδα των Εκδόσεων Ψυχογίος](#), η Θέκλα Πετρίδου, περιγράφει με γλαφυρό τρόπο τι να αναμένεις, διαβάζοντας το βιβλίο «Χαρούμενη μαμά = Χαρούμενα παιδιά».

*«Τελικά, δεν ήμουν/είμαι μόνη! Έχουν περάσει σχεδόν τρεις μήνες από την κυκλοφορία του βιβλίου μου «Χαρούμενη μαμά = Χαρούμενα παιδιά» και η ανατροφοδότηση που παίρνω από εσάς τις αναγνώστριες και τους αναγνώστες, είναι απίστευτη! Η αλήθεια είναι πως όταν άρχισα να το γράφω, το έκανα χαλαρά, έβγαλα κοινώς τα εσώψυχά μου, χωρίς να έχω σκοπό να τα αφήσω γραμμένα έτσι, χωρίς περικοπές. Αυτό που έκανα, λοιπόν, ήταν να γράψω αυτό το βιβλίο για να **πω** τον **πόνο** μου, να φωνάζω την **απόγνωσή** μου και να βγάλω από μέσα μου το **παράπονό** μου για τη δύσκολη, πολύ **δύσκολη δουλειά** του να είσαι **μαμά** και γονιός γενικότερα. Και που κανένας δε μας προετοιμάζει για αυτήν! Κανένας! Όταν έγινα μάνα στα είκοσι δύο για πρώτη φορά και στα είκοσι πέντε για δεύτερη, τα είδα όλα! Και χαίρομαι τόσο πολύ που διαβάζω τα μέιλ σας, που μου λέτε πως κι εσείς περάσατε ή περνάτε τα ίδια! Άρα δεν ήμουν μόνη μου τότε που αντιλαμβανόμουν τον ρόλο μου ως μικρομάνας πολύ δύσκολο, ούτε μόνη μου είμαι τώρα που χαίρομαι βλέποντας τα παιδιά μου να*

*μεγαλώνουν και να παίρνουν τον δρόμο τους. Γιατί κάποια πράγματα είναι **αλήθειες** και πρέπει να τα λέμε».*

Το βρεφικό κλάμα σου σπάει τα νεύρα.

Από τις πολλές φορές που ακούς το «μαμά», «μαμά», «μαμά», τρελαίνεσαι.

Πολύ συχνά δεν ξέρεις τι να απαντήσεις στις ερωτήσεις τους.

Τα λυπάσαι από τη μία και δεν τα αντέχεις από την άλλη.

Έχεις επιπλέον και τον περίγυρο –θείαδες, μανάδες, πεθερές, φιλενάδες– να παριστάνουν τις γκουρού στο ζήτημα, και εσύ να **νιώθεις** όλο και πιο **άχρηστη μάνα**.

Ε, λοιπόν, δεν είσαι μόνη!

Ούτε εσύ, αλλά ούτε κι εγώ, που νόμιζα πως ήμουν τέρας επειδή ένιωθα έτσι. Έχει πολλές γυναίκες στη θέση μας, και άντρες επίσης, επειδή ευτυχώς στις μέρες μας μεγαλώνουμε τα παιδιά μαζί με τους άντρες. Έχει πολλούς γονείς που αντιμετωπίζουν τη **γονεϊκότητα** όπως είναι: ένα **δύσκολο, υπεύθυνο καθήκον, χωρίς συγκεκριμένες οδηγίες** προς ναυτιλλομένους.

Όσες ακόμη δεν το έχετε πάρει, μη φοβάστε, δεν έγραψα άλλον έναν κλασικό οδηγό!

Έγραφα αυτή την «κατάθεση ψυχής», την «εξομολόγηση», για να τα βγάλω αφενός από μέσα μου, να λυτρωθώ, και για να βοηθήσω όσο γίνεται στην **απενοχοποίηση** των **γονιών** για τον ρόλο τους και τα συναισθήματά τους.

Είναι οκ να σε νευριάζουν τα παιδιά σου.

Είναι οκ να νιώθεις κουρασμένος κι εξαντλημένος από αυτή την ιστορία.

Είναι οκ να βρίσκεις χρόνο για τον εαυτό σου και τη σχέση σου.

Τα παιδιά δε σου ανήκουν, αλλά ούτε κι εσύ τους ανήκεις.

Και είναι οκ να είσαι εσύ χαρούμενη κι ευχαριστημένη.

Γιατί μόνο έτσι θα τα μεγαλώσεις κι αυτά προς αυτή την υγιή κατεύθυνση!

Το βιβλίο «Χαρούμενη μαμά = Χαρούμενα παιδιά» θα το βρεις σε όλα τα καλά βιβλιοπωλεία.